

אור החבורה בבבל הרחוקה

ספור על תורה, חסד ואהבת השם –
מתקופת הגאונים ועד אלינו.

הַתּוֹרָה כִּמּוֹ
שִׁרְשָׁרֶת זֶהָב שֶׁאֵף
פֶּעַם לֹא נִקְרָעֶת!

הַנְּבִיאִים

הַתְּנָאִים
וְהַאֲמֹרָאִים

תְּקוּפַת הַגָּאוֹנִים –
חֲכָמִים עֲנִיקִים בְּאֶרֶץ בָּבֶל
שֶׁאֲהָבוּ אֶת ה' בְּכָל לֵבָם.

הַגָּאוֹן רַב אַחַאי

לפְּנֵי שָׁנִים רַבּוֹת בְּבָבֶל הַחֲמָה
(עִירָאק שֶׁל יָמֵינוּ), חֵי צַדִּיק יְסוֹד
עוֹלָם – רַב אַחַאי גָּאוֹן. הוּא כָּתַב
כָּתַב סֵפֶר חָשׁוּב שֶׁנִּקְרָא "שְׂאֵילֹת".
בְּסִפְרוֹ, הוּא לֵמַד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל
אֵיךְ לִקְיִים מִצּוֹת בְּאַהֲבָה.

יום קיץ לזה: קול הלימוד נשמע כמו גלים של ים.

פתאום, הגאון הגדול עצר.
הוא הביט על הספסלים.

"היכן יעקב?" הוא שאל בקול
שקט, "מדוע הוא איננו?"

לשם יתברך איכפת מכל
יהודי, וכך גם לרב אחאי.

תִּלְמִיד בְּשֵׁם מַאִיר עָנָה:
"יַעֲקֹב חָלָה בְּקִדְחָת. יֵשׁ לוֹ חָם גְּבוּהָ."

בְּאוֹתוֹ זְמַן, בְּחֶדֶר חָשׂוּף, שָׁכַב
יַעֲקֹב הַקָּטָן.

הוּא בָּלַע תְּרוּפָה מְרָה וְחָשַׁב בְּעַצְבוֹ:

"כִּבֶּר יוֹמִים אֲנִי שׁוֹכֵב כָּאֵן, וְאֵף
אֶחָד לֹא בָּא מִבֵּית הַמְּדָרֶשׁ.
אִפְשָׁר לִחְשֹׁב שְׁשֻׁכְּחוּ אוֹתִי..."

מאיר הציע: "אלך לבקר אותו לבדי אחרי
תפלת מנחה עם מעט פרות."

האם זה מספיק?

רב אחאי שאל את התלמידים: "מצוות בקור
חולים היא חסד ואהבה. מישהו שמח לראות
רק אדם אחד עומד בפתח שלו כשהוא סובל?"

הַפֶּסֶק הַהִיסְטוֹרִי בַּסֵּפֶר הַ"שְׂאִילֹת!"

רַב אֶחָאִי הִכְרִיז קוֹל בְּקוֹל רָם:

"זָכְרוּ זֹאת לְדוֹרוֹת: כַּאֲשֶׁר הוֹלֵךְ
אָדָם לְבַקֵּר חוֹלָה, לֹא יֵלֶךְ לְבִדּוֹ!
יִקַּח עִמּוֹ חֲבוּרָה שְׂלֵמָה!

"בּוֹאוּ, תַּלְמִידִים! אֲנַחְנוּ נֵלֶכְךָ עִכְשָׁו,
כּוֹלְנוּ בְיַחַד!"

מאות צעדים של חסד התקרבו אל הבית הקטן.

הַחֶדֶר הַחֲשׂוֹךְ הוֹצֵף בְּאוֹר גָּדוֹל!

רַב אַחַאי וְעֶשְׂרֹת תַּלְמִידִים מָלְאוּ אֶת הַפֶּתַח. חִיּוֹכִים אָהָבוּ אֶת יַעֲקֹב מִכָּל
מִכָּל עֵבֶר. צָבַע שֶׁל אוֹדֶם חָזַר לְלִחְיָיו הַחֲרוּת וְהוּא מִמָּשׁ צָחַק מִשְׂמִיחָה!

מִדּוּעַ חָשׁוּב לְבַקֵּר כִּתְּבוּרָה שְׂלֵמָה?

2. כִּחַ הַשְׂמֻחָה

שְׂמֻחָה עִם חֲבֵרִים, שְׂמֵרָאִים לָךְ שְׂאֵתָה חָשׁוּב,
נוֹתֶנֶת כִּחַ עֲצוּם לַגּוֹף לְהַבְרִיא הַרְבֵּה יוֹתֵר מִהֵר!

1. כִּחַ תְּפִלַּת הָרַבִּים

כְּשֶׁהַרְבֵּה אָנָשִׁים מְתַפְּלִים יַחַד, בּוֹרֵא עוֹלָם
שׁוֹמֵעַ וְשׂוֹמֵחַ מְאֹד בְּאַהֲבָה שְׁלָהֶם!

הַקִּירוֹת הַרְעִידוּ מִקּוֹל תְּפִלַּת הַתְּהִלִּים!

הַחֲבֵרִים שֶׁתְּפוּ אֶת יַעֲקֹב בְּמָה שֶׁלְּמָדוּ הַיּוֹם בַּתּוֹרָה. יַעֲקֹב הִרְגִּישׁ אֵיךְ הַחֶסֶד וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל שֶׁל חֲבֵרָיו מֵרַפְּאִים אוֹתוֹ, וּבַתּוֹךְ יָמִים בּוֹדְדִים עֲזָבָה אוֹתוֹ הַמַּחֲלָה לְגַמְרִי.

תְּקוּפַת הַגָּאוֹנִים

רַב אֶחָאִי גָאוֹן → רַב נְסִים גָּאוֹן & רַבֵּנוּ חֲנִנְיָאֵל

מְסוּרַת הַחֶסֶד לֹא נִעְצָרַת!

תְּקוּפַת הָרֵאשׁוֹנִים

הָרִי"ף (רַבֵּנוּ יִצְחָק אֶלְפָּסִי)

תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל לּוֹמֶדֶת: אִי אֶפְשָׁר לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּלִי לְשִׁים לֵב לַחֲבֵר!

וּמָה אֶתָּנוּ הַיּוֹם?

בִּפְתָּה שְׁלָנוּ יֵשׁ צָחוֹק וּמִשְׁחָקִים.
אָבֵל לְפַעֲמִים... חֵבֶר חֶסֶר.

הוּא יוֹשֵׁב לְבַד בַּבַּיִת, חוֹלָה.
הָאִם נִחְשֵׁב שׁ"בִּטָּח מִיִּשְׁהוּ אַחֵר
כָּבֵר אֵלָיו" וְנִשְׁאִיר אוֹתוֹ בּוֹדֵד?

הַמְשִׁימָה שְׁלָכֶם מֵחַר בַּבֶּקֶר! אַתֶּם הַשְׁלִיחִים שֶׁל הַנֶּשֶׁם יִתְבָּרֵךְ לְשִׁמְחָה:

1. הַבֵּיטוּ סְבִיבְכֶם: בִּדְקוּ מִי חָסֵר בַּכֶּתֶה.

2. תְּפִלַּת וְשִׁמְחַת רַבִּים: בִּקְשׁוּ מִהַמּוֹרָה
לְהִתְקַשֵּׁר אֵלָיו יַחַד בְּרִמְקוֹל שֶׁל הַכֶּתֶה!

3. כַּח הַחֲבוּרָה: צְרוּ קְבוּצָה, הִכִּינוּ שְׁלֹט הַחֲלָמָה
עֲנֵק יַחַד, וְתִרְאוּ לוֹ שֶׁלֹּא שְׂכַחְתֶּם אוֹתוֹ!

הַשִּׁרְשָׁרָת נְמַשְׁכָּת דִּרְכָּכֶם!

כְּשֶׁאַתֶּם מְשַׁמְּחִים יַחַד חֵבֶר חוֹלָה,
אַתֶּם מְמַמְּשִׁים אֶת תּוֹרַת הַחַיִּים
שֶׁל הַגָּאוֹנִים.

הָאוֹר שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מֵאִיר גַּם דִּרְכָּכֶם!

